

Ἐπιφάνεια

Ἀριθ. 20.

Ἐκδίδεται
ἩΜΕΡΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ = ΗΜΕΡΗΤΗ
21 Ἰουνίου 1879.

Ἔτος Ζ'.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΔΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτη τ. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. 20
διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΗΣ καὶ
Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις
ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώ-
του. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν
ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ΔΙΑΦΘΟΡΑ.

Οἱ λαοὶ, οἱ ἀπαρνούμενοι τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα καὶ τὰς παραδόσεις αὐτῶν καὶ τυ-
σλῶς ῥιπτόμενοι εἰς τὰ φαινομενικὰ καὶ
ἀπατηλὰ θέληγητρα γόητος πολιτισμοῦ,
τὴν διαφθορὰν τῆς καρδίας σκοποῦντος,
ἀποβάλλουσι μέγα μέρος τῆς φυσικῆς
αὐτῶν γενναιοψυχίας, ἐκθηλύνονται καὶ
καθίστανται ἀνίκανοι εἰς τὴν διεκδικησιν
τῶν δικαίων αὐτῶν, προσβαλλομένων. Μι-
κρὸν κατὰ μικρὸν διολισθαίνουσιν εἰς τὴν
κακίαν καὶ ἐξαχρείωσιν, πρὸς ἃς ἔλκον-
ται καταπληκτικῶς, καὶ ἐπὶ τέλους ἐξαν-
δραποδίζονται, ταπεινοὶ θεράποντες γινό-
μενοι σκληροῦ δεσπότη.

Τὰ παραγγέλματα τῆς ἠθικῆς μάτην
τὰς ἀκοὰς αὐτῶν πλήττουσι, τὴν δὲ πά-
τριον θρησκείαν τοσοῦτον περιφρονοῦσιν,
ὥστε μωροὺς καὶ βλάκας ἀποκαλοῦσι
τοὺς τὰ θρησκευτικῶν καθήκοντα ἐκ-
πληροῦντας. Θρησκεία αὐτῶν εἶνε ὁ ὕλι-
σμός, ἡ διαφθορά, ἡ αἰσχροτής, πρὸς ἣν
θρησκείαν ὀλοψύχως παραδίδονται καὶ
ἐκατόμβας προσφέρουσιν. Εἰς τὰ ἄσπενα
καὶ κακοήθη θεάματα, ἀφ' ὧν πᾶς αἰδού-
μενος ἑαυτὸν μετὰ φρίκης καὶ ἀγανακτή-
σεως ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον, οὗτοι τρέ-
χουσιν ἀκατασχέτως, διότι σφόδρα τέρ-
πουσιν αὐτοὺς. Τὴν ἀγνότητα ἐξοστρακι-
σθεῖσαν ἀντικατέστησεν ἡ διαφθορά, ἣτις
ἐδράζεται ἐπὶ τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἐν ὅλῃ
αὐτῆς τῇ εἰδεχθεῖ ὄψει.

Καὶ τρέχουσιν, τρέχουσιν οἱ λαοὶ οὗτοι
ἀκαθέκτως εἰς τὴν ἀπώλειαν, ὁδηγὸν ἔχον-
τες τοὺς ἐπ' αὐτοὺς καθημένους ἄρχον-
τας, οἵτινες καὶ πρῶτοι δίδουσι τὸ λαμ-
πρὸν τῆς τοιαύτης διαγωγῆς παράδειγμα!

Καὶ εἰκότως. Πολλάκις ἀνεπτύξαμεν
καὶ ἤδη ἐπαναλέγομεν ὅτι οἱ οἱ ἄρχον-
τες, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἀρχόμενοι. Ὁ διδά-

σκαλος τῆς ἠθικῆς, τῆς ἀπλότητος, τῆς
φιλοπονίας, τῶν αὐστηρῶν ἠθῶν καὶ τῆς
χριστότητος εἶνε αὐτοὶ οἱ ἄρχοντες, οἵ-
τινες κύριον μέλημα πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν
ἠθικὴν διάπλασιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς, ὅπως
ἀποβῶσι χρηστοὶ καὶ μεγάθυμοι πολῖται.
Ὡς ἄρχοντες τοῦ καθήκοντος, τῆς φιλο-
πατρίας, τῆς ἀρετῆς πρόκεινται ὡς ἄλλοι
φάροι φαινοὶ, διαφωτίζοντες καὶ τοὺς
μᾶλλον τυφλοὺς τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς
μᾶλλον ἐσκοτισμένους τὴν διάνοιαν.

Οἱ ἄρχοντες, ὧν τὸ ἔνδαγμα εἶνε ἡ
δόξα καὶ ἡ εὐκλεία τῆς πατρίδος, ἐπιμε-
λῶς ἀποφεύγουσι πᾶσαν ἐκ μέρους τῶν
παρεκτροπῆν, σκάνδαλον δυναμένην νὰ
γενήσῃ μετὰ προσοχῆς ἐκλέγουσι τοὺς
περὶ αὐτοὺς ὑπαλλήλους καὶ οὐδέποτε διὰ
τῆς παρουσίας αὐτῶν ἐνισχύουσι καὶ ἐν-
θαρρύνουσι ἄσπενα καὶ δηλητηριώδη τῶν
ἠθῶν θεάματα, παριστάμενα παρὰ φαύλων
καὶ ἀναιδῶν ἀνθρωπίσκων, συνειλεγμένων
ἐκ τοῦ βορβόρου τῆς κακοηθείας ξένων
ἐπικρατειῶν.

Δὲν προτρέπομεν οὐδένα τῶν συμπολι-
τῶν ἡμῶν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ φαληρικὸν
ἀλιπεδιον, ὅπως ἰδίαις ὄμμασιν ἴδῃ τὰ
παριστάμενα ἐπὶ τῆς φαληρικῆς σκηνῆς
ὄργια ὑπὸ λάγων γυναικαρίων καὶ ἀν-
δραρίων. Πᾶς, ὁ μὴ ἀπολέσας ἔτι τὴν ἀν-
θρωπίνην ἀξίαν, ἐρυθριᾷ καὶ φρυάττει καὶ
ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν τοιούτων ἀχρειο-
τήτων.

Ἄλλὰ τίνες, οἱ τὴν ἀχρείαν καὶ φαύ-
λην ταύτην ἑταιρίαν κοιβαλίσαντες ἐν-
ταῦθα; Εἰσὶν ἐκεῖνοι βεβαίως οἱ εὐχαρι-
στούμενοι νὰ ἐγκληματισθῇ καὶ ἐν τῷ
δυσμοίρῳ τούτῳ τόπῳ ἡ ἀποτρόπαιος δια-
φθορά καὶ ἐξαχρείωσις. Καὶ πρὸς ποῖον
σκοπὸν; Ὅπως ὁ λαὸς πάντα χαλινὸν
ἠθικῆς ἀποπτύσῃ, ἀποβάλῃ τὰ ἀπλᾶ καὶ
ἀγνὰ αὐτοῦ ἥθη καὶ ἔθιμα, ἐγκαταλίπῃ
τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων του καὶ ἐκ-
ραυλισθεῖς καταστῇ μικρόψυχος.

Τοιαύτη ἡ πρόθεσις τῶν χρηστῶν
τούτων ἀνθρώπων, οἵτινες οὐδαμῶς ἐπι-
θυμοῦσι νὰ ἴδωσι ποτε τὴν Ἑλλάδα με-
γάλην. Οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ τὸν κόσμον
καταπλήξαντες διὰ τῶν ἡρωικῶν αὐτῶν
ἀνδραγαθημάτων, σύμβολον εἶχον τὰς
δύο γλυκείας ταύτας λέξεις. Πίστις,
Πατρίς· καὶ διὰ τοῦ συμβόλου τούτου
κατετρόπωσαν, ὀλίγοι ὄντες, τὰ ἀπειρά-
ριθμα τῶν Ἀγαρηνῶν στίφη. Πλὴν οἱ
καλοὶ οὗτοι ἄνθρωποι καταγίνονται ν'
ἀπαλλοτριώσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ
τούτου συμβόλου. Ἄλλ' ἄρα γε θὰ γείνη
εὐσπρόδεκτος, θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐπιθυμία
αὐτῶν;

Εἰς τὸ ὄνομα λοιπὸν τῆς πίστεως, τῆς
πατρίδος, δι' ὧν καὶ μόνων οἱ πατέρες
ἡμῶν ἐθαυματούργησαν, ἐξορκίζομεν ἡμᾶς,
συμπολίται, ὅπως χαιρέιν ἑῶντες τὴν ἐκ-
μήμενίζουσαν τὸν ἄνθρωπον καρδιοσθό-
ρον κακοήθειαν ἀναρριπίσητε ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν τὸ αἰσθήμα τῆς θρησκείας,
τῆς φιλοπατρίας καὶ τοῦ καθήκοντος,
ὅπως μὴ αὐτανδροὶ ἀπολεσθῶμεν, ἐνῶ οὐ-
ριοδρομοῦμεν ἐτι. Σταματήσωμεν, σταμα-
τήσωμεν ἐφ' ὅσον εἶνε καιρὸς καὶ ἐπιδο-
θῶμεν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἱερᾶς
ἡμῶν θρησκείας καὶ τῆς ἠθικῆς, διὰ νὰ
φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν προγόνων ἡμῶν.

ΝΕΑ.

Τὰ νέα τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶνε τὰ ἴδια
μὲ τῆς περμασένης. Κ' εἶνε καλὰ καὶ κακά. Τὸ
σπουδαιότερον δὲ ἀπὸ ὅλων εἶνε, ὅτι ὁ κῆπος, ὁ
ἱστορικὸς κῆπος τοῦ Κλαυθμῶνος ἢ τῶν παυ-
σανιῶν, περιήλθε εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δήμου
Ἀθηναίων, τὸ ὅποιον εἶνε κακὸς αἰῶνός καὶ ὁ
ὅποιος σημαίνει κατὰ τὸν Ἀγαθάγγελον, ὅτι ὁ

δῆμός μας θά καταστήσῃ κοιλιά; κλαυθμώνος; Ἄς τὸν κλαῖν' ποῦ τὸν ἔχουν.

Τὸ ζήτημα τῶν συνόρων μας εὐρίσκεται εἰς τὴν ἴδια καὶ χειρότερη κατάστασι. Καθὼς πηγαινεῖ, θά γηράσκει ὅλοι καὶ Κύριος οἶδε ἀνθ' ἀκατορθώσῃ νὰ δῆ τὸ μάτι μας Γιάννενα καὶ Λάρισα.

Ὁ ὑπαστυνόμος Τσακίρης ἀνεκάλυψε τοὺς κλέπτας, οἱ ὅποιοι ἔφευγαν τὰς 20 χιλ. δραχμὰς, ἀν καὶ οἱ κλέπται δὲν ἀνήκον εἰς τὸ τιμῆμα του, ἔάν κάθε ὑπαστυνόμος ἀκολουθοῦσε τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Τσακίρη, δὲν θά ὑπερῆνε οὔτε ρουθουνὶ κλέπτικο εἰς τὴν Ἀθήνα μας. Συγχαίροντες τὸν κ. Τσακίρη, τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μὴ παύσῃ ὑπερεῖν τὴν πόλιν μας τὸσον καλά.

Οἱ Τούρκοι ὑπουργοὶ ἀπεράσισαν εἰς ἕνα μέγα συμβούλιον, τὸ ὅποιον ἔκαμαν ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σουλτάνου, νὰ μᾶς δώσουν ὅλα ὅσα λέγει ἡ συνθήκη, ἀλλὰ νὰ ἐπιμένουν διὰ τὰ Γιάννενα, καὶ νὰ μᾶς τὰ δώσουν μόνον ὅταν ἴδουν τὸ παρά κακό. Ἄμ θὰ τὸ ἴδου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Γρίβας, ἐντὸς ὀλίγου μεταβαίνει εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Λεπνεύς, διὰ νὰ ἴδῃ μὲ τὰ ἴδια του μάτια τὰ καθ' ἑκαστα. Εἶθε τὸ ταξειδί του νὰ γίνῃ καλὸ μῆνυμα διὰ τὰ μέλλοντα.

Καλὴ ἑσπέρα σας καὶ γλύστρησα. Τέτοια καλὴ ἑσπέρα ὁ Διάβολος νὰ τὴν πάρῃ καὶ ὁ δαυλὸς νὰ τὴν κάψῃ. Ἡ καινούριος αὐταῖς ἔφθ μερίδες, ἡ ὅποιαι εἶδαν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας κατ' αὐτάς, εὐχόμεθα, διότι καὶ ἡ καλὴ ἑσπέρα καὶ ὁ διάβολος καὶ ὁ δαυλὸς εἶνε ὅλα πράγματα τῆς νύκτας, τὰ ὅποια τὰ βλέπει ἡ ἡμέρα καὶ γαλᾶ.

Χαίρομεν βλέποντες τὰς προόδους τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου. Οἱ Ἕλληνες ἤθοποιοι πολλοὺ καταβάλλουσι κόπους καὶ φιλοτίμως ἐργάζονται ὅπως ἀνοψώσῃ τὴν ἑλληνικὴν σκηνήν.

Κ Η Π Ο Σ.

Ἡ ἀναπαράδια.

Ποῖο κακὴ ἀρρώστια πέτε, μπρὲ ἀσίκικα παιδιὰ, εἰς τὸν κόσμον εἶνε ἄλλη ἀπ' τὴν ἀναπαράδια; Ποιὸς ἔμπορεῖ, ὅταν στῆν τσέπη τσακισμένο δὲν κρατῖ; Ἐάν τὸν παστρικό Σωτήρη νὰ καμαροπερπατῇ, καὶ νὰ στρίψῃ τὸ μουστάκι ὡς τὸν μπαρμπα-Στεφανίδη, ἢ χαρούμενος νὰ ἦνε πάντα σάν τὸν Ὀρφάνιδη;

Οὐτ' ἡ λώδα, ἡ πανούκλα, ἡ χολερά, ἡ κασιδά, ἢ ἡ ψώρα, ἢ ἡ τύφλα, ἢ τοῦ μυαλοῦ ἢ βίδα, (Ἄχ, Θεέ! τέτοιαι ἀρρώστια νὰ μὴ πιάσῃ τὸν Σουρβάλη, ἔπειδὴ καπέλα φτειάνε εἰς τὴν μία καὶ τὴν ἄλλη ἴμορφη γεροντοκόρη, ποῦχε ἀνοικτὴ καρδιά), Δὲν πεθαίνουν τοὺς ἀνθρώπους σάν τὴν ἀναπαράδια.

ἤν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτὴ θέσιν. Τὰ ἐν τῷ Θεάτρῳ Ἀπόλλωνος διευθυνομένῃ ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ταβουλάρη, διδασκόμενα δράματα, τραγῳδίαι καὶ κωμῳδαί, μαρτυροῦσι περὶ τῶν προσδωδων τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Αἱ μέγαι τούδε γενόμεναι παραστάσεις ἐστέρησαν διὰ πολλήν ἰστορία ἐπιτυχίας.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἄν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ φαρμακοποῖς Ε. Ο. ἐφεῦρε μέσον, ἵνα ἀποναρκώσῃ ἐπὶ ἑλὸκληρα ἔτῃ. Οἱ βουλούμενοι νὰ ἀποναρκώσῃ ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς αὐτὸν δι' ἐπιστολῆς ἀπὸ πηλὰγμένης ταχυδρομικῶν τελῶν. Ἡ δὲ ὁδησομένη πρὸς αὐτὸν ἀμοιβὴ ἔσεται ἀνάλογος τοῦ χρόνου, καθ' ὃν θέλει διαρκέσει ἡ ἀποναρκώσις. Ὁ αὐτὸς φαρμακοποῖς ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν ζώντων τούτων νεκρῶν.

Μ Ρ Θ Ο Σ

Θεράπων καὶ θεραπεινίς, ὁ Πέτρος κ' ἢ Ἑλένη ὑπηρετοῦντες τὸν αὐτὸν κύριον πρὸ πολλῶν ἐτῶν, πολὺ δ' ἀγαπητένοι,

Νύκτα τινὰ ἐκάθητο πλοσίον τῆς ἐστίας κ' ἐν μέσῳ τῶν ὀμιλιῶν ὁ Πέτρος εἶπε μειδιῶν μετ' ἄκρας ἀφελείας.

Ἑλένη κἄτι σκέπτομαι καὶ εὐλογὸν τὸ κρίνω δουλεύουμι τὸσον καιρὸν τὸν κύριόν μου τὸν καλὸν τὸν ὄντα ἐν κινδύνῳ.

Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ πρὸς τί νὰ χωρισθῶμεν, ἔχομεν χοίματα ἄρκετά ὥστε δυνάμεθα μ' αὐτὰ ἀνέτως νὰ συζώμεν.

Λοιπὸν τοῦ Πέτρου σύζυγος θὰ θῆλεις νὰ γείνη; εἶπε, Ἑλένη μου χρυσῆ, ὅποιας γνώμης εἶσαι σὺ καὶ πῶς τὸ πρᾶγμα κρίνει;

Ἄλλ' αὐτὴ τῷ ἀπάντησε μ' ἀμφιβολίας ὄμμα — Τί νὰ σοῦ εἶπω ἀπορῶ; εὐλογὸν δὲν τὸ θεωρῶ πρὸς τὴ παρὸν ἀκόμα.

Τὴν ἐπιούσαν ἔτυχον εἰς θέσιν τὴν ἴδιαν, ἢ δὲ Ἑλένη μυστικᾶ τῷ Πέτρῳ λέγει καὶ γλυκὰ μὲ πάλλουςαν καρδίαν.

Ἐσκέφθην καὶ ἀποδέχομαι τὴν γνώμην σου ἀμέσως, ἀλλὰ ὁ Πέτρος ἀφελῶς τῇ ἀπαντᾷ — Ὅλοτελῶς εἶμαι μετανοιωμένος.

Δ. ΓΙΑΝΝΗΣ.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕΝ ΝΑ ΠΑΡΩΜΕΝ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΙΑ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΜΑΣ.

Μὲ τέτοια ἐπιγραφή ἐδῶ καὶ κάμποσε μέρας ἡ «Ἀλήθεια» δημοσιεύει κύρια ἄρθρα ἐπὶ ἄρθρων, μὲ τὰ ὅποια συμβουλεύει τοὺς Ἕλληνας πῶς μποροῦν εἰς πέντε δέκα χρόνι καὶ πάσῃ ὄχι μόνο τὴν Ἡπειροθεσσαλίαν, ἀλλὰ καὶ τὴ Πόλιν. Διὰ νὰ θαυμάσετε δὲ καὶ σεῖ; τὸ κερπλί τοῦ συντάκτου τῆς «Ἀληθείας» Σαποῦντζῆ, σὰς γράφομε μερικὰς ἀπὸ τὰς συμβουλὰς του. Λοιπὸν.

Ἄρθρ. 1. Κάθε Ἕλληνας θηλυκὸς καὶ ἀρσενικὸς, μικρὸς καὶ μεγάλος, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ παιδιὰ ποῦ δὲν ἐβγήκαν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας των πρέπει νὰ πληρῶνουν μία δραχμὴ καὶ ἕνα μῆρα εἰς ἕνα ταμεῖον, τὸ ὅποῖον θὰ ὀνομάζεται τῆς Σωτηρίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ὅσοι προσφέρουν παραπάνω μίαν πεντάρα ἀπὸ τὴν δραχμὴν, θὰ ὀνομάζονται ἐσπερηταῖ τῆς πατριδος, ὅποιοι μίαν δεκάρα, σωτήρας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅποιοι 20 λεπτὰ μέγας σωτήρ ὄλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄρθρ. 3. Κάθε Ἕλληνας εἶνε ὑποχρεωμένος ἀμὰ γεννηθῆν' ἀγοράζῃ τὸ τουρκὶ του.

Ἄρθρ. 4. Ὅσοι ἔχουν Γαϊδούρια ἢ ἄλογα ἢ μουλᾶρα ὑποχρεοῦνται νὰ κατακόσῃται εἰς τὸ

Ἄναπαράδια σὰν ἔχῃς, ὅλα εἶνε σκοτεινά, καὶ δὲν δύνασαι νὰ ἴδῃς τῆς Πεντέλης τὰ βουνά, στὰ ὅποια ἀνεβαίνουν γιὰ νὰ κάνουν ψυχικὰ καὶ τὰ πνεύματα νὰ διώχνουν ἀπ' κοντὰ τοὺς τὰ κακὰ, Οἱ πανόσιοι πατέρες καὶ οἱ θεῖοι μοναχοί, ἢ Κείνων ποῦ ἐξουσιάζουν οἱ διαβόλοι τὴν ψυχή.

Περπατεῖς κ' ὄλο τρεκλίζεις, σὰν νὰ ἦσαι μεθυσμένος, Ὅμιλεις διὰ σπουδαῖα, κ' ὀμιλεις σὰν ξεχασμένος, θέλεις πνεῦμα γιὰ νὰ δείξης, νὰ φανῆς πῶς εἶς ἄστειος, Πλὴν στὸν πρώτο μόνον λόγῳ φαίνεσαι πολὺ γελοῖος, Ποῦ λιγόνοντ' ἀπ' τὰ γέλοια στὰ ἀστείά σου αὐτά, καὶ μὲ μίαν κτυποῦνε ὄλοι χέριμα, πόδια δυνατά.

Δὲν μπορεῖς νὰ κλείσης ἕνα μάτι, κύριέ μου, μίαν στιγμὴν, Οὔτε μίαν μπουκίαν νὰ φάγῃς καλαμπόκινο ψωμί, ἢ νερὸ ἕνα ποτῆρι καὶ μ' αὐτὸ νὰ δροισθῆς, Ἄλλὰ σούρχειται μονάχος μὲ σχοινὶ νὰ κρεμασθῆς, Ἄλλὰ βλέπεις κάθε ἕνα τὴν κακὴν σου καταντία, Δι' αὐτὴν ποῦ δὲν ἐλπίζεις νὰ εὔρης ποτὲ γιατρεία.

ἴππικόν, τὸ ὅποῖον θὰ διαιετῆται εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς γαῖδουροκαβαλαρία, εἰς ἄλογοκαβαλαρία καὶ εἰς μουλαροκαβαλαρία.

Ἄρθρ. 5. Ὅλοι οἱ σιδηρουργοί, οἱ τεχνικῆδες, οἱ γαυμοπάδες καὶ οἱ γύρτοι ὑποχρεοῦνται διὰ συνεισφορᾶς νὰ κατασκευάζουν εἰς κάθε ἔτος ἀπὸ χίλια κανόνια.

Ἄρθρ. 6. Ὅλοι οἱ καρποσφραεὶ καὶ ἀμαξάδες ὑποχρεοῦνται νὰ σχηματίσουν ἑὶ μηχανικόν.

Ἄρθρ. 7. Ὅλοι οἱ ναῦτες βαρκάρηδες καὶ φαρᾶδες ὑποχρεοῦνται διὰ συνεισφορᾶς νὰ κατασκευάζουν κάθε χρόνον δέκα θωρακωτά.

Ἄρθρ. 8. Ὅλοι οἱ ἔμποροι ὑποχρεοῦνται διὰ συνεισφορᾶς νὰ κατασκευάζουν ἑκατὸ χιλιάδας στρατιωτικὰς στολὰς.

Ἄρθρ. 9. Ὅλοι οἱ παπάδες ὑποχρεοῦνται νὰ κατασκευάζουν τὰ καζάνια τοῦ στρατοῦ καὶ νὰ ὑπηρετοῦν οἱ ἴδιοι ὡς μάγειροι.

καὶ Ἄρθρ. 10. Ὅλοι οἱ τζοπάνιδες, ὑποχρεοῦνται ἐν καιρῷ πολέμου νὰ προσφέρουν τὰ πόσιν τῶν, πρὸς τροφὴν τοῦ στρατοῦ.

Μ' αὐτὰ καὶ μ' αὐτὰ φρονεῖ ἡ «Ἀλήθεια» καὶ συμβουλεύει ὅτι θὰ σωθῇ ἡ Ἑλλὰς καὶ θὰ πάρομε τὴν Πόλιν, ἄλλως πρέπει, ἀν δὲν τὰ κάμωμεν αὐτὰ, νὰ πάμε νὰ πνιγοῦμε ὄλοι καὶ ὁ μᾶς δώση τὸ παράδειγμα, πρῶτος ὁ Σαποῦντζῆς. Αἰωνία μας ἡ μνήμη.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Δανειολογήματα ὑποστηριγμένα καὶ εἰς ὕψοσιν. Ἐβῆσαν 10 φορτὶς ἀφιλοκερδείας εἰς παραλαβὴν Γουίγκρου.

Ἄργηματα. Ἡρξισαν νὰ γίνωνται πράξεις εἰς σταθερὰς τιμὰς. Ὑποστηριγμένοι εἶνε αἱ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου.

Θέατρον. Εἰς ὑποστήριξιν ἕνεκα τῆς καλῆς ποιότητος τοῦ πράγματος. Περιζήτητον εἶνε τὸ τοῦ Φαλήρου.

Ἐφημερίδες εἰς χαλάρωσιν. Καλαμίδας προσπαθεῖ ὑποστήριξιν μετὰ ζωρότητος.

Ἀλλοῦν ἀσχημῶν μικρὰ ζήτησις προκαλέσσα καὶ ἐξοδα. Πολιτικὰ εἰδήσεις εἰς ἀρχοπιάν. Τηλεγραφήματα ἀζήτητα, ὡς μὴ ἐνδιαφέροντα.

Πολιτικὰ συζητήσεις εἰς παρακμήν. Πολιτικοὶ προσπαθοῦν ὑποστηρίξιν.

Μετοχαὶ ἐταιριῶν καὶ δανείων εἰς κατάπτωσιν. Ἐπωλήθησαν σιδηροδρόμου ἀντὶ δρ. 2 ἑκάστῃ. Τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομ. δίδονται δωρεῶν. Προβλέπεται προσεχῆς ὕψοσιν, ἀπὸ ὁ θεὸς βρεῖσῃ καλὴν βροχὴν.

Βουλεύται. Ἡρξισεν ἡ ζήτησις πρᾶγματος. Παραγγεῖλα προετοιμάζεται νὰ δοθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου διὰ 96 κομμᾶτι; εὐρισκομένων 92 εἰς ἀποθήκην διαμετακομίσεως. Ζητοῦνται τσσαρα ἀκόμη πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου διὰ τὰ μέλλοντα. ΧΑΧΟΛΟΣ.

ΤΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΛΕΟΝ ΠΕΡΑΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Δημητράκη Σούτσου. Τὸ καφέ—σαντάν.

Τὸ φαληρικὸν θέατρον καὶ αἱ προκηρῆσεις τοῦ Παρασκευαΐδου.

Τὰ μακροσκελῆ, πολιτικὰ ἄρθρα.

Οἱ ἐπιτάσιοι λόγοι.

Οἱ ποιητικοὶ διαγωνισμοί.

Τὰ ψηλὰ καπέλλα.

Αἱ δροσεραὶ ἡμέραι κατὰ τὸν Ἰούνιον.

Τὸ βρέξιμον τῶν δρόμων.

Τὸ ἴταλικὸν θέατρον τὸν χειμῶνα.

Ὁ περίπατος μετὰ τὴν καρτόσα.

Τὰ μακρὰ σουρτοῦκα.

Τὰ μπουκέτα, τὰ αἰσθητὰ κατὰ τὰ ῥαβασὰ καὶ ἀντὶ χαρτονομισμάτων.

Ἡ διαμονὴ κατὰ τὸ θέρος εἰς τὴν Κηφισίαν.

Αἱ μετοχαὶ τῶν ἐταιριῶν.

ΤΙ ΕΧΕΙ ΠΕΡΑΣΙΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἐν μόνον πρᾶγμα, ἡ εἰκὼν τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Σταύρου ἐπὶ κιτρινοῦ χαρτοῦ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Ο ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Αἱ ἐν Ἀθῆναις Κυρίαί, νέαι τε καὶ γραιαί, δικήρον αἰτίων δυσαρστηθέντας μεταξὺ τῶν ἑγγαμοὶ καὶ ἄγαμοι, λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὴν ἐρωμένους.

παντελῆ, ὡς μὴ ὄφειλεν, ἔλλειψιν βιβλίου εὐκονύοντος τὰς κυρίας εἰς τὴν ἐρωτικὴν αὐτὴν ἄλληλογραφίαν (ἄν οὐ ἄλλως τε τὰ εἰς ταιούτου εἶδους ἄλληλογραφίας γυμνάσματα δὲν εἰσήχθησαν ἐντελῶς; καὶ εἰς ὅλα τὰ παρεναγωγεία), προσθέτουσι ὡς διαζώματα.

Τὴν συγγραφὴν ἐπιστολήριον περιέχοντος ἔρωτικᾶς ἐπιτάλας, εἰς πεζὴν ἢ εἰς ἐμμετρον λόγον, ἀγάμων πρὸς ἀγάμους, ἐγγάμων πρὸς ἐγγάμους, ἐγγάμων πρὸς ἀγάμους καὶ ἀντιστρόφως, (εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀγάμων συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ χήραι) καὶ διαιρουμένου εἰς τὰ ἐξῆς κεφαλαία.

Κεφ. Α'.

Εἰς ἐπιστολὰς ἐκφραζούσας θερμὸν καὶ εἰλικρινές ἐρωτικὸν αἰσθημα καὶ ἀποκρίσεις εἰς ταύτας ἀρμοδίας.

Κεφ. Β'.

Εἰς ἐπιστολὰς, δι' ὧν ζητεῖται ἰδιαιτέρα συνέντευξις καὶ ἀποκρίσεις εἰς ταύτας καταφατικαὶ ἢ ἀρνητικαὶ μετὰ τῆς αἰτίας, π. χ. φόβος ἐκ μέρους τῶν γονέων, ἀδελφῶν, συζύγων, τέκνων, ἐγγονῶν κτλ. ἑλλείψεως καταλλήλου παραθύρου, κλειδώσεως τῆς θύρας κτλ.

Κεφ. Γ'.

Εἰς ἐπιστολὰς ἐρωτικᾶς παραπονητικᾶς διὰ τὴν ἀπιστίαν τοῦ ἐρωμένου προτύπου, διὰ ψύχρανσιν τοῦ ἐρωτικοῦ αἰσθηματος, διὰ τὴν μετ' ἄλλων συγχώρησιν, κτλ. καὶ συγκρίσεις πρὸς ταύτας καταλλήλους.

Κεφ. Δ'.

Εἰς ἐπιστολὰς ἐρωτικᾶς ἐξογκούσας τὸ κάλλος τοῦ ἐρωμένου προσώπου, τὸ ἀνάστημα, τὰς χάριτας, τὰ διάφορα μέλη τοῦ σώματος κτλ. μετὰ τῶν καταλλήλων ἀποκρίσεων.

Κεφ. Ε'.

Εἰς ἐπιστολὰς ὑπισχυομένας γάμον, καὶ ἀποκρίσεις πρὸς ταύτας καταλλήλους.

Κεφ. ΣΤ'.

Εἰς ἐπιστολὰς συμβιβαστικᾶς διὰ τοὺς ἕνεκα

καὶ μικροί τε καὶ μεγάλοι σὲ καταπεριφρονοῦνε, Ὄς κ' οἱ φίλοι σου δὲν θέλουν εἰς τὰ μάτια νὰ σὲ ἴδουνε, Σ' ἀποφεύγουσιν τέλος ὄλοι, σάν νὰ ἦσαι λωδισασμένος, Ἡ ἀντίχριστος Σωτήρης, ἢ Μακράκης κολασμένος, καὶ σοῦ λέγουν: «ὀπισθὲν μας ὕπαγε, ὦ Σατανᾶ!» εἰς τὴν ἀναπαράδιάν σου κ' ἀδελφός σου σὲ ξεχνᾷ.

Οὔτε κ' ὁ θεὸς ἀκόμη καὶ οἱ ἅγιοι αὐτοί, Σὲ λυποῦνται, κύριέ μου, ἐπειδὴ καὶ διατί Σ' ἔχει κάνει ἡ ἀρρώστια ὥστε νὰ τοὺς λησμονῆς καὶ τὸν μὲν νὰ μὴ δοξάζῃς, καὶ τοὺς δὲ μὴ προσκυνῆς, καὶ κερὶ νὰ μὴν ἀνάβῃς ἐμπροστὰ τοὺς μίαν βραδοῦ. . . τί κακὴ, ψυχρὴ καὶ μαύρη ποῦν' ἡ ἀναπαράδιάν!

Οὔτε κἀν ἐργολαβία εἰμπορεῖς ποτὲ νὰ κάνῃς, Ἄμα ἔχῃς τέτοια ἀρρώστια ὅλα, φίλε μου, τὰ χάνεις Φαίνεσαι ὁ πρῶτος βλάκας κ' ὄλαις τοὺς σὲ χοροιδεύουν, καὶ σοῦ λέγουν, σάν τῆς νοιώσης, τάχα πῶς σοῦ χορατεύουν, Ἄμα ὁμως καὶ δὲν πάσχῃς ἀπὸ ἀναπαράδιάν, Σοῦ προσφέρουν μὲ καρδίαν τῆς καρδιᾶς των τὰ κλειδιά.

ἦγγαινε νὰ ἦσαι νέος, ὠμορφος καὶ τρυφερός, Σάν τὸν κύριον Μανσόλα, κ' ὡς τὸν Ταῖσο ζωηρός, Ἔχε χάρι Κμπουρόγλου, τρόπους δὲ Κορομηλᾶ, εἰς τὸ χέρι θὰ σὲ πέρνῃ πᾶσα μίαν καὶ θὰ γελᾷ, καὶ δὲν θὰ ἔμπορῃς νὰ βγάλῃς ἐμπροστὰ τῆς τσιμουδιά.... Ἄχ, κακὴ, κακὴ ἀρρώστια εἶν' ἡ ἀναπαράδιάν.

Ἔχεις τὸν παρὰ στῆν τσέπη; . . . τότε δακτυλοδεικτεῖσαι καὶ ἀκόμη καὶ καμπούρης καὶ θεόστραβος ἂν ἦσαι, Κ' ἑκατὸ χρόνῳνε γέρος καὶ τὰ σάλια σου νὰ τρέχουν... εἰς αὐτὰ δὰ τὰ κορίτσια ὄλως διόλου δὲν προσέχου», Ἄρκει μόνον νὰ τὸν ἔχῃς, κύριέ μου, στὰ γερά, καὶ τοὺς φαίνεσαι πῶς εἶσαι ἀγγελος μετὰ τὰ φτερά.

Προσοχὴ λοιπὸν μεγάλη ἀπ' τὴν ἀναπαράδιάν, Μὴ τυχὸν καὶ ἀρρωστηθεῖς ἀπὸ αὐτῆς, μπρὲ παιδιὰ, Ἄλλὰ δὲν θὰ ζῆστε τότε μίαν στιγμὴν ζωὴ καλὴ, Κ' εὔρεθῶ κ' ἐγὼ σὲ θέσι νὰ σὰς δώσω συμβουλήν, Ποῦ μεγάλο θὰ σὰς κάμη καὶ περίφημο καλὸ . . . Ὅποιοι πάσχει, μίαν πέτρα στὸ λαϊμὸ καὶ στὸ γιαλὸ.

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ Δ. ΣΟΥΤΣΟΥ.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑΤΟΣ.

Σκαλιστήρης. Βρέ τ' εἶν' τοῦτα; Τί κατάστασις εἶνε αὐτή, τί χάλια, καὶ τί καταντιαῖς; Αὐτὰ ἐπεριμέναμε ἀπὸ σέ; Μπα κακὸ νὰ μὴ μούχης. Νά, νὰ σ' ἀλατίσω, παιδί μου, νὰ σ' ἀλατίσω. Νά! Νά! Φτοῦ νὰ μὴ μοῦ βίασκαθῆς.

Κεφ. Ζ'.

Εἰς ἐπιστολάς ἐρωτικὰς εἰς νέον ἀγαπῶντος ἄλλον, ἢ νέον ἀγαπῶσαν ἄλλον μετὰ τῶν ἀποκρίσεων.

Κεφ. Η'.

Εἰς ἐπιστολάς ἀπελπιστικὰς, ἐπιστολάς δηλ. διὰ τῶν ὁποίων νὰ εἰδοποιηθῆται τὸ εἰρημένον πρόσωπον, ὅτι ἕνεκα τῆς σκληρότητός του θὰ ἐξπλήρου τὸν φυσικὸν διὰ τῆς φθίσεως θάνατον ἢ τὴν αὐτοχειρίαν του.

Κεφ. Θ'.

Ὅλιγα τινὰ περὶ τῆς τέχνης τοῦ ἐράσθαι.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστολῶν πρέπει νὰ ᾖ τοῦλάχιστον οὗχ' κατώτερος τῶν ἑκατὸν.

Οἱ βουλόμενοι ν' ἀποδυθῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀρεῖλουσι νὰ πέμψωσι τὰ δοκίμια καὶ τὰς πραγματείας των πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου.

Ὁ νικήσας λαμβάνει στέφανον ἐκ μαρουλίων, χίλια φιλήματα καὶ τὴν ἐγγύησιν 100 χιλιάδων τοῦλάχιστον χειραψιῶν θωπευτικῶν.

Ἡμέρα τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου ὠρίσθη ἡ πρώτη ἑσπέρα τῆς πανσελήνου τοῦ Σεπτεμβρίου.

Κριταὶ διωρίσθησαν ὁ σύλλογος τῶν ἐν Ἀθῆναις διδασκαλιστῶν ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω δι' ὄλων τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 40 Ἰουνίου 1879.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ τὴν 18 Ἰουνίου 1879.

Ἀγαπητὴ Ἀριστοφάνη.

Κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὰ ἑλατώματά του καὶ τῆς κακορριζικαῖς του, μὰ ἡ κακορριζικιά τοῦ κυρ Γιώργαρου τοῦ Τσιφούτ Νικολῆ υπερβαίνει κάθε ὄριο. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὅταν μεθύσῃ ἀντὶ νὰ πηγαίη νὰ κοιμηθῆ, ἀνοίγει τὸ παστρικὸ στοματάκι του καὶ ὑβρίζει τοὺς εὐπολήπτους καὶ τιμίους πολίτας. Ἄν δὲν βάλῃ γνῶσι, θὰ μὰς φέρῃ εἰς τὴν θέσι νὰ τοῦ ξεσκεπάσωμεν τὰ ἰδιαιτέρὰ του ἄθλα καὶ θὰ τον κάμωμεν νὰ πάρῃ τὸ φύσημά του στὴ Κίνα. Αὐτὰ καὶ ἄλλα καὶ τὸν χαιρετοῦμε.

Ἐνας φίλος σου.